

trede Behandling, selv om Afstemningen muligvis nok kunde have faaet et andet Resultat.

Naar jeg har bedt om Ordet, er det, fordi jeg gerne, inden Lovforslaget forlader det høje Ting, vil sige, at mit principale Standpunkt har været og er ved Lov at søge at forhindre en unødvendig høj Indlaansrente. Jeg har i Aar ikke været Ordfører angaaende det Ændringsforslag, der har været stillet om Indlaansrentens Begrænsning, men jeg har været Medforslagsstiller dertil. Vi er jo nu naaede saa vidt, at vi har faaet den samme Minister til at fremsætte baade Banklovforslaget og Sparekasselovforslaget, men vi er her i Landstinget ikke naaede saa vidt, at vi har faaet begge Lovforslag i samme Udvalg. Men i begge Udvalg har Ændringsforslaget om en maksimal Indlaansrente været stillet. Ved Banklovforslaget har det ærede 4de Medlem for 2den Kreds (Lewinsky) og ved Sparekasselovforslaget har det ærede Medlem for 4de Kreds (Koefoed) været Ordfører for den Sag. Af de Udtalelser, der er fremkomne baade her i Tinget og i Udvalget, er jeg ikke blevet overbevist om, at en saadan Maksimalindlaansrente er umulig, og jeg vil gerne i saa Henseende henvise til et Flertal i Sparekasse- og Bankkommissionen, hvoraf jeg havde den Ære at være Medlem, et Flertal, bestaaende af 9 Medlemmer, der stillede Forslag om et Sparekasse- og Bankraad. Blandt dem var selve Kommissionens Formand, og der var endvidere et Medlem, jeg gerne vil have Lov til at nævne, nemlig Direktøren for „Bikuben“ Overretssagfører Bülow, og der var flere andre sparekasseinteresserede og erfarne Mænd blandt de 9. Til de Herrer her i Salen, som har været saa stærkt imod en Begrænsning af Indlaansrenten, og ogsaa til den højtærede Minister, hvis Erfaring jeg paa dette Omraade og navnlig som Bankmand skal anerkende, vil jeg gerne sige, at jeg stoler lige saa meget, fuldt ud saa meget, paa de nævnte Folks Mening, som jeg stoler paa det, der er kommet frem her. Desuden vandt den Tanke, hvad der vistnok er temmelig almindelig bekendt, fuldstændig Tilslutning fra særlig sagkyndig Side paa vort Finansvæsens Omraade udenfor Kommissionen. Jeg har ikke opgivet Haabet om at faa fastsat en Maksimalindlaansrente, men jeg er klar over, at det sker ikke med Landstingets nuværende Sammensætning. Af den Grund har jeg ikke nu stillet Ændringsforslag, men i Betænkningen findes

der som Bilag et Forslag, jeg har stillet, som jeg gerne vil have Lov til at henvise til, idet jeg gaar ud fra, at man, naar man ikke kan faa indført Maksimalindlaansrenten, kunde have faaet begge Love, Sparekasseloven og Bankloven, samlet i een Lov. Jeg mener, at det alligevel vilde have været en Fordel. Men det har vist sig ved de Forhandlinger, vi har haft om den Sag, at det ikke har været muligt, idet Ministeren har sagt, at et saadant Forslag kunde han ikke modtage. I øvrigt henviser jeg til Betænkningen, hvor dette udførligt er omtalt.

Under disse Omstændigheder vil ærede Medlemmer og den højtærede Minister jo nok kunne forstaa, at naar jeg i Dag stemmer for Lovforslagets videre Fremme og Oversendelse til det andet høje Ting, er det ikke, fordi jeg ønsker dette Lovforslag endeligt vedtaget og ophøjet til Lov, men det er — vistnok i Forening med adskillige andre Medlemmer af samme Opfattelse — i Haab om, at Muligheden for at se Lovforslaget her oppe i Landstinget igen ikke er udelukket.

Ministeren for Handel og Søfart (Hassing Jørgensen): Jeg skal ikke forlænge Debatten ved udførlige Bemærkninger. Jeg skal kun sige til den ærede Ordfører, at det er jo ganske rigtigt, at denne Sag har taget lang Tid. Vi har tidligere været inde paa det samme Spørgsmaal, og jeg maa gentage, hvad jeg før har sagt, at det forekommer mig aldeles ikke, at Tiden har været spildt. De Aar, som er gaaede, har dog ganske sikkert, for hver Gang man har behandlet denne Sag, ført til et stedse bedre og mere rationelt Resultat. Jeg har forstaaet den ærede Ordfører saaledes, at ogsaa han har fundet det nu stedfundne Arbejde Tiden værd, saaledes at Lovforslaget i dets nuværende Skikkelse i endnu højere Grad tilfredsstiller, end da det sidst forlod det høje Ting.

Med Hensyn til de Muligheder, der vil være for Lovforslagets Gennemførelse i det andet Ting, kan jeg selvfølgelig kun udtale mig med det største Forbehold. Jeg mener at være i Overensstemmelse med mit Parti og at have Sympati for Lovforslaget, saaledes som det nu foreligger, hos store Dele af det andet Ting. Det er derfor min Forhaabning, at denne Sag vil kunne føres lykkeligt igennem i denne Samling.

De Bemærkninger, som det 5te kongevalgte Medlem (Jørgen Berthelsen) frem-